

200703030/1.

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/36257 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 28 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 februari 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 28 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 maart 2007, verzonden op 2 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 mei 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bepvestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

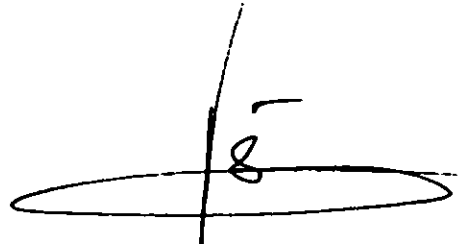
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

347-550.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/36257

ONTVANGEN 05 APR 2007

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Pakistaanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. J. Wattilete, advocaat te Amsterdam,

en

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN
(visadienst)
verweerder,
gemachtigde: mr. H.M. Pascha, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 8 december 2005 heeft eiseres bij de Nederlandse vertegenwoordiging in Islamabad een aanvraag ingediend om afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv), om vervolgens in Nederland een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd aan te vragen onder een beperking verband houdende met verblijf bij haar echtgenoot (hierna: referent).

Eij besluit van 14 februari 2006, verzonden op 20 februari 2006, heeft verweerder afwijzend beslist op deze aanvraag. Tegen dit besluit is op 17 maart 2006 bezwaar gemaakt.

Op 30 mei 2006 heeft een gehoor plaatsgevonden door een ambtelijke commissie van verweerder, welk gehoor op verzoek van de gemachtigde telefonisch heeft plaatsgevonden.

Bij besluit van 28 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij brief van 26 juli 2006 is tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 19 februari 2007, waar referent en de gemachtigden van partijen zijn verschenen.

Reg.nr.: AWB 06/36257

2

2. Motivering

2.1 Het bestreden besluit strekt tot weigering van de afgifte van een visum. Het besluit is genomen op basis van het Souverein Besluit van 12 december 1813 (Stcrt. 1814, 4). Op grond van artikel 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een dergelijk besluit, voor de toepassing van afdeling 2, paragraaf 1, van de Vw 2000 (rechtsmiddelen) gelijkgesteld met een beschikking gegeven krachtens de Vw 2000. De rechtbank is dan ook bevoegd van het beroep kennis te nemen.

2.2 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in verbinding met artikel 8:59 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dit besluit aangevoerde beroepsgronden. De bij brief van 9 februari 2007 overgelegde stukken zullen, gelet op het bepaalde in artikel 8:58 van de Awb niet bij de beoordeling worden betrokken. Het tijdstip van indiening van deze stukken acht de rechtbank in strijd met de goede procesorde, nog daargelaten de vraag of deze stukken, gelet op de ex-tunc beoordeling die de rechtbank in deze uitvoert, tot gegrondverklaring van het beroep kunnen leiden.

2.3 Ter beoordeling staat of verweerders besluit van 28 juni 2006 de rechterlijke toetsing kan doorstaan.

2.4 Nu eiseres verblijf in Nederland voor een periode langer dan drie maanden beoogt, heeft verweerder de onderhavige aanvraag getoetst aan de criteria die gelden voor de beoordeling van een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, in casu onder een beperking als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000).

2.5 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van deze wet worden afgewezen, indien de vreemdeling niet zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Op grond van artikel 3.13, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

Ingevolge artikel 3.22, van het Vb 2000, wordt in geval van gezinsvorming de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

Reg.nr.: AWB 06/36257

3

Ingevolge het tweede lid van dit artikel zijn middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst, in afwijking van het eerste lid, eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn. Indien tijdens de periode van drie jaren gedurende een periode van in totaal niet langer dan zesentwintig weken een werkloosheidsuitkering is ontvangen, wordt die uitkering gelijkgesteld met inkomen uit arbeid in loondienst.

Blijkens paragraaf B1/4.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), zoals dat beleid luidde ten tijde van het bestreden besluit, wordt het beschikken over inkomen uit arbeid in loondienst aangetoond door het overleggen van, onder meer, een afschrift van de arbeidsovereenkomst. Indien in een dergelijke overeenkomst naar het oordeel van verweerder op relevante onderdelen inconsistenties, tegenstrijdigheden, hiaten of ongerijmdheden voorkomen, is, ongeacht de gestelde hoogte en duurzaamheid van de inkomsten, niet aangetoond dat aan het middelenvereiste wordt voldaan.

2.6 Verweerder heeft de aanvraag onder verwijzing naar voormelde bepalingen afgewezen en het bezwaar ongegrond verklaard omdat referent niet voldoet aan het middelenvereiste als bedoeld in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Volgens verweerder is door referent in de bezwaarfase een uitzendovereenkomst overgelegd die niet als een rechtsgeldige overeenkomst kan worden aangemerkt, althans die ongerijmdheden vertoont. Immers, de overeenkomst die in de bezwaarfase is overgelegd, betreft een geantedateerd document, waarvan niet wordt betwist dat het is voorzien van een vroegere dagtekening dan van de werkelijke opstelling. Hetgeen bij de ambtelijke commissie naar voren is gebracht als verklaring voor de antedatering, heeft verweerder niet tot een ander oordeel geleid.

Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat de stelling van eiseres dat sprake is van schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) niet kan worden gevolgd, waarbij wordt overwogen dat de gemachtigde bij de ambtelijke commissie heeft verklaard dat geen sprake is van bijzondere feiten of omstandigheden.

2.7 In hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd vindt de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag ten onrechte heeft afgewezen. De rechtbank overweegt dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat sprake is van ongerijmdheden als bedoeld in voormeld beleid. Verweerder heeft hierbij mogen betrekken dat de overgelegde arbeidsovereenkomsten tussen referent en Manar Uitzendbureau beide zijn gedateerd op 30 december 2005, maar inhoudelijk niet met elkaar overeenkomen. In de bij brief van 20 januari 2006 overgelegde arbeidsovereenkomst is bepaald dat referent een uurloon zal ontvangen van € 7,49 bruto per uur, daar waar in de op 17 maart 2006 overgelegde arbeidsovereenkomst is bepaald dat het bruto-uurloon van referent € 7,75 zal bedragen. Bovendien is in de op 20 januari 2006 overgelegde overeenkomst een bepaling opgenomen waarin de loondoorbetalingsverplichting wordt uitgesloten, terwijl deze bepaling niet voorkomt in de op 17 maart 2006 overgelegde overeenkomst. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank dan ook op het standpunt mogen stellen dat de in bezwaar overgelegde overeenkomst een geantedateerd document betreft, waarvan door eiseres overigens ook niet wordt betwist dat het is voorzien van een vroegere dagtekening dan van de werkelijke opstelling daarvan. Aldus heeft verweerder zich onder verwijzing naar zijn

Reg.nr.: AWB 06/36257

4

teleid in paragraaf B1/4.3 van de Vc 2000 op het standpunt mogen stellen dat sprake is van inconsistenties, tegenstrijdigheden, hiaten of ongerijmdheden op relevante onderdelen; en dat als gevolg daarvan niet is aangetoond dat aan het middelenvereiste wordt voldaan.

Ter zitting van de ambtelijke commissie heeft de gemachtigde van eiseres aangegeven dat, gelet op de korte termijn die men had in de bezwaarfase en de administratieve rompslomp, ervoor is gekozen de bestaande overeenkomst aan te passen en geen nieuwe overeenkomst op te stellen. In beroep is door eiseres naar voren gebracht dat een mondelinge afspraak tussen partijen voldoende is om een rechtsgeldige overeenkomst tot stand te brengen.

De rechtbank ziet in deze stellingen geen grond voor het oordeel dat verweerder niet heeft mogen concluderen dat niet is aangetoond dat referent beschikt over voldoende middelen van bestaan. Het inkomen dat referent ontvangt van is daartoe onvoldoende, hetgeen in beroep niet is betwist door eiseres.

2.8 De rechtbank volgt niet de, overigens niet nader onderbouwde, stelling van eiseres dat het bestreden besluit is genomen in strijd met het bepaalde in artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Verweerder heeft in het besluit overwogen dat niet is gebleken van een objectieve belemmering om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen, noch van bijzondere omstandigheden op grond waarvan een positieve verplichting bestaat eiseres tot Nederland toe te laten. De in dit verband gemaakte opmerkingen in beroep leiden de rechtbank niet tot een ander oordeel.

2.9 Op grond van het voorgaande heeft verweerder kunnen weigeren eiseres de hiervoor bedoelde mvv te verlenen. Het beroep is dan ook ongegrond.

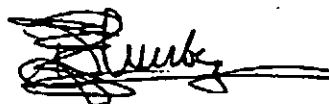
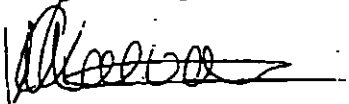
2.10 Voor een veroordeling in proceskosten of voor vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

.. verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Weibergen en in het openbaar uitgesproken op 28 maart 2007 in tegenwoordigheid van mr. M.C. Korevaar als griffier.

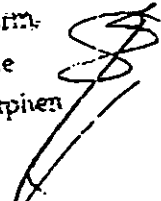
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

02 APR. 2007

Voor copie conform:
De griffier van de
rechtbank te Zutphen

WATTILETE*advocaten*

mr. J.G. Wattilete
 mr. M.O. Wattilete
 dr. mr. E. Tahira

Achillesstraat 95-97 hs
 1076 PX Amsterdam
 Telefoon: 020 6760266
 Telefax: 020 6764545
 wattilete-advocaten@heptel.nl

PER FAX (*en per post)

Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 EC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 APR 2007	
ZAAND.	2007-03030
AAN:	VS
BEROEPENDE:	PAR:

1519-A

Amsterdam, 27 april 2007

Inzake: hoger beroep van _____ tegen de uitspraak
 d.d. 28 maart 2007 van de rechtbank 's-Gravenhage,
 nevenzittingsplaats Zutphen

BEROEPSCHRIFT

Appellante, _____ van Pakistaanse nationaliteit, wonende Pakistan, te dezer zake
 woonplaats kiezende te Amsterdam aan de Achillesstraat nrs. 95-97 hs (1076 PX) ten kantore
 van advocaat en procureur mr. J. Wattilete, welke door appellante bepaaldelijk daartoe
 gevolmachtigd namens haar dit beroepschrift ondertekent en indient.

WATTILETE

advocaten

Appellante heeft bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit van verweerder waarbij appellante een machtiging tot voorlopig verblijf is geweigerd.

Het beroep is door de rechtbank bij uitspraak d.d. 28 maart 2007, verzonden op 2 april 2007, ongegrond verklaard.

Appellante kan zich evenwel niet verenigen met de inhoud van voornoemde uitspraak en stelt middels deze daartegen hoger beroep in.

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen, dat er sprake is van ongerijmdheden zoals bedoeld in paragraaf B1/4.3 van de VC 2000

Toelichting

Appellante betwist niet dat er tussen de arbeidsovereenkomst welke in eerste instantie is overlegd en de arbeidsovereenkomst welke overeenkomst op 20 januari 2006 in het geding is gebracht verschillen bestaan, dat hieraan het gevolg kan worden verbonden dat er sprake is van zodanige ongerijmdheden dat niet is voldaan aan het middelenvereiste.

Het feit, dat de tweede arbeidsovereenkomst van een vroegere datum is voorzien dan de datum waarop daadwerkelijk de overeenkomst is onderteken kan echter niet tot het vorenstaande doordeel leiden. Partijen zijn immers vrij de inhoud van een eerdere overeenkomst te wijzigen. In die zin kan appellante niet worden tegengeworpen, dat in de arbeidsovereenkomst van 19 januari 2006 het uitsluiten van de loondoorbetalingsverplichting niet langer is opgenomen. Het staat partijen immers vrij een arbeidsovereenkomst van een eerdere datum dan de daadwerkelijke ondertekening heeft plaats gevonden te voorzien. Deze

WATTILETE

advocaten

handelswijze brengt in ieder geval niet met zich mede, dat uitsluiting van de loondoorbetalingsverplichting onverkort tussen partijen van kracht is gebleven.

De rechtbank heeft in dit verband ten onrechte geen waarde gehecht aan het feit, dat aan de echtgenoot van appellante conform de arbeidsovereenkomst van 19 januari 2006 salaris is uitbetaald. Dit salaris was gestoeld op een salaris van € 7,75 bruto per uur. Dit salaris is ook daadwerkelijk aan de echtgenoot van appellante voldaan.

In bezwaar zijn namens appellante o.a. loonstroken en bankafschriften overgelegd over de periode januari tot en mei 2006, waaruit blijkt dat de werkgever conform de laatste arbeidsovereenkomst het overeengekomen salaris heeft voldaan aan de echtgenoot van appellante. Daarnaast blijkt uit de overlegde werkgeversverklaring, dat in deze verklaring geen uitsluiting van de loondoorbetalingsverplichting staat genoteerd.

In het licht van het vorenoverwogene meent appellante, dat voorzover er sprake is geweest van inhoudelijke verschillen tussen beide overgelegde arbeidsovereenkomsten, het gaat om minimale verschillen, maar bovendien op grond van de in bezwaar overlegde documenten iedere onzekerheid over de hoogte van het salaris en duurzaamheid van de inkomsten, niet langer aan de orde had behoren te zijn.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank verzuimd te overwegen, dat het op de weg van verweerder zou hebben gelegen, om indien nadat de verstrekte toelichting en de overlegde salarisspecificatie, werkgeversverklaring en bankafschriften waren ontvangen, naar het oordeel van verweerder nog sprake zou zijn geweest van ongerijmdheden, appellante in de gelegenheid had moeten worden gesteld door verweerder nadere aanvullende documenten en te overleggen waaruit de daadwerkelijke betaling zou hebben kunnen blijken.

WATTILETE
*advocaten***Toelichting**

Voorzover van de zijde van verweerder ondanks de overlegde stukken toch nog twijfels zouden hebben bestaan omtrent het feit of het overeengekomen salaris daadwerkelijk zou zijn voldaan had verweerder appellante kunnen verzoeken aanvullende informatie te verstrekken en/of aanvullende stukken te overleggen, waaruit zou blijken dat door de werkgever daadwerkelijk de belasting- en sociale premies over het overeengekomen salaris zijn zijn afgedragen. Verweerder heeft dit echter laatste verzuimd, opdat appellante er van uit mocht gaan zij genoegzaam had aangetoond dat haar echtgenoot aan het middelenvereiste had voldaan.

Om tot een zorgvuldige en voldoende gemotiveerde beslissing op het bezwaarschrift te kunnen komen had verweerder tot het vorenstaande behoren over te gaan. Verweerder heeft dit verzuimd.

Appellante behoudt zich het recht voor om de grieven van dit hoger beroep nader aan te vullen dan wel te wijzigen.

REDENEN

waarom appellante middels deze hoger beroep instelt tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, gedateerd 28 maart 2007, verzonden 2 april 2007, met het verzoek het beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en te doen hetgeen de rechtbank zou behoren te doen; kosten rechtens.

WATTILETE
advocaten

Amsterdam, 27 april 2007

mr. J. Wattilete

Gemachtigde

Toevoeging is aangevraagd maar nog niet verleend

Bijlage:

- Uitspraak d.d. 28 maart 2007 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen.